

ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА - ВЕЛИКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МИСЛИТЕЛЬ, ФІЛОСОФ

**Підготувала
студентка
групи ПО 46
Содомора Ольга**

Григорій Савович Сковорода

-

видатний український філософ,
просвітитель-гуманіст, людина
високої моралі.

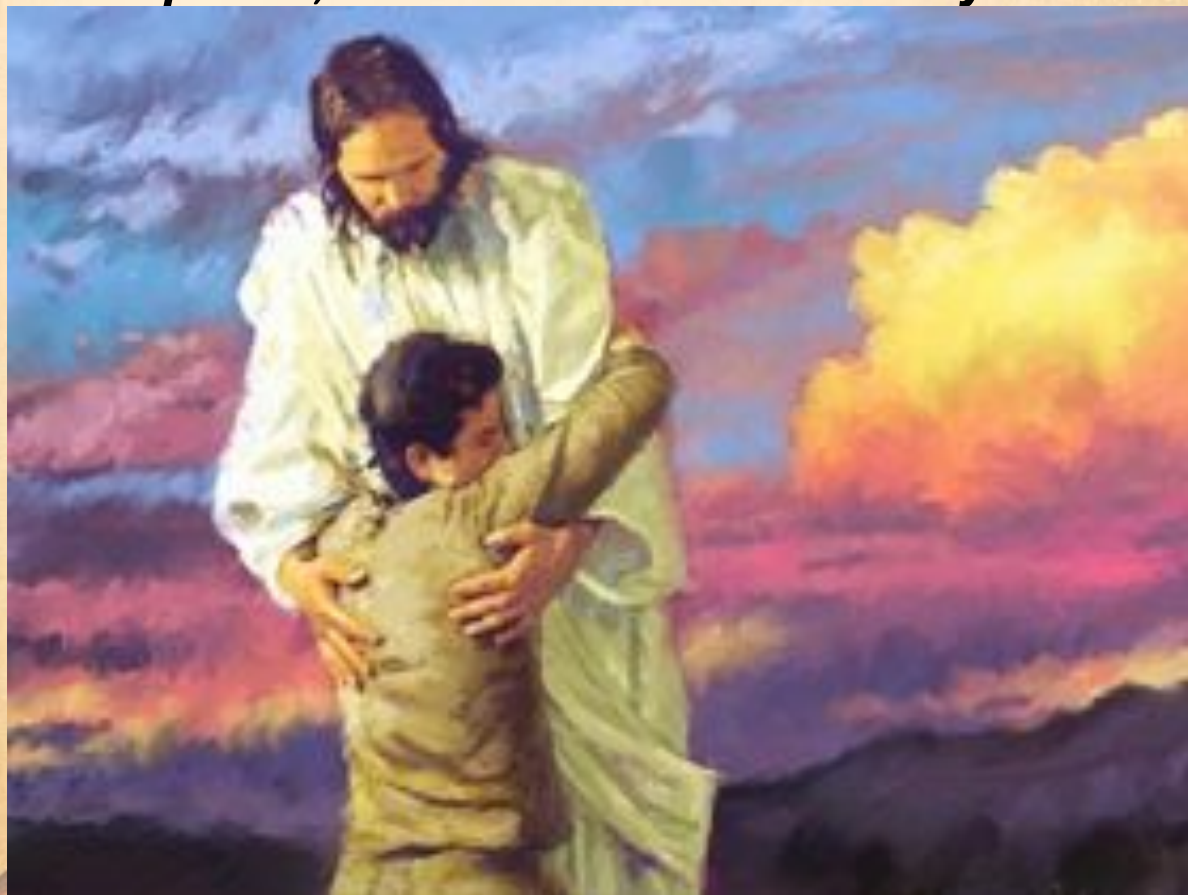
Філософська концепція Сковороди — це пантеїзм. Бог і природа складають єдине ціле; кожна людина має в собі Бога, він не існує десь поза людиною.

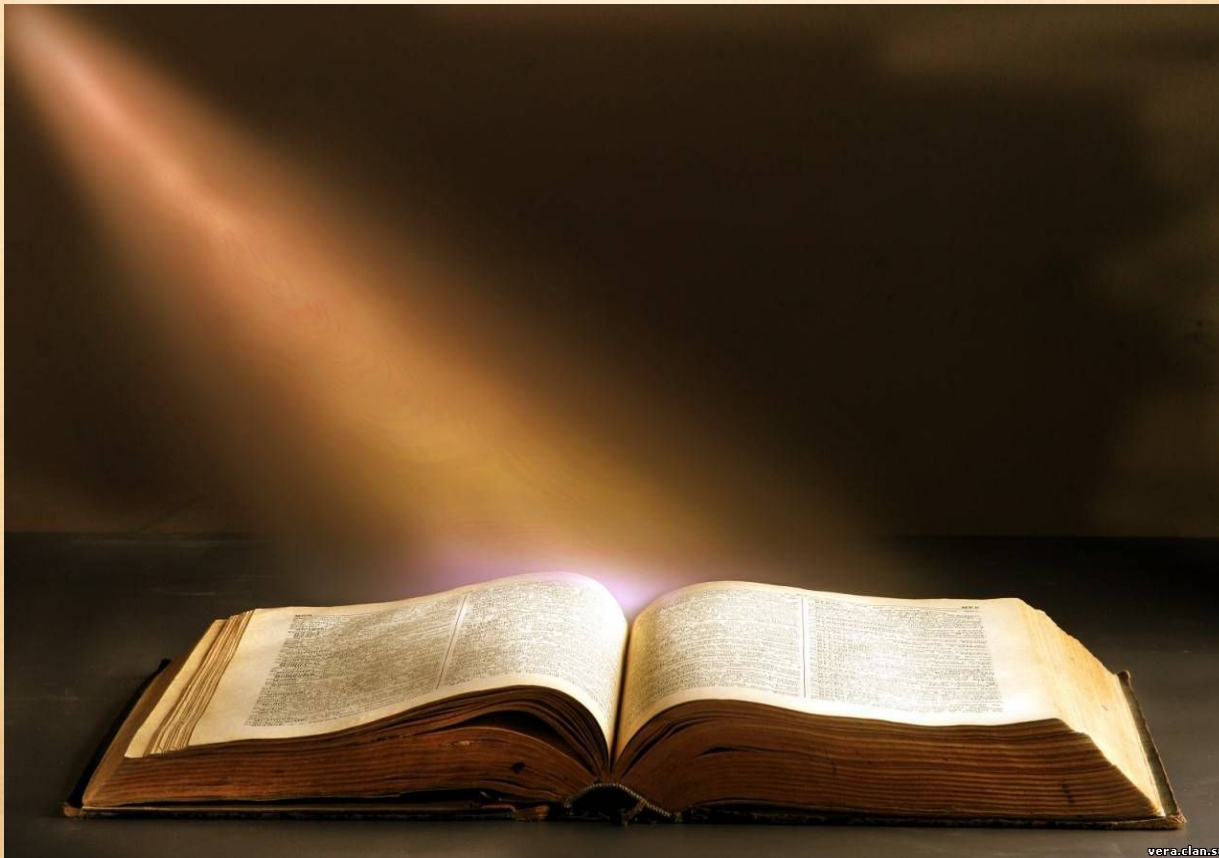
Вихідним для нього є погляд на світ, що складається з двох натур.

«Весь мір состоит з двох натур: одна — видима, другая — невидима. Видима — називається тварь, а невидима — Бог. Ся невидима натура, или Бог, всю тварь пронизає й содержит; вездє й всегда єсть й будет».

Все існуюче, на думку Сковороди, розділяється на три специфічні види буття (світи) :

- великий (макрокосм) ;
- малий (мікрокосм) ;
- символічний (Біблія).

vera.clan.su

Тілесний світ утворюють чотири елементи — вогонь, повітря, вода і земля.

В людині є два єства: тіло земне і тіло духовне, таємне, приховане, вічне.

Сковорода наголошує, що справжньою людиною не зможе стати доти, поки не збагне, що кров і плоть є ніщо, а істинну людину утворює її духовне начало.

Перший-цикл творів (1767-1772 рр.) відкриває праця “Наркіс.Розмова про те, взнай себе”

У цьому циклі Г. Сковорода стверджує, що людина невід'ємна від зовнішнього світу, від природи.

Другий філософський цикл (1772-1774 рр.) - «Дружня розмова про душевний світ».

У цьому циклі :

- вчення про людину
- людське щастя
- загальні засади моральності.

Цими засадами, на його думку, є принципи наслідування природи, принцип спорідненої (« сродної ») пра

ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА

**КІЛЬЦЕ ДРУЖНЯ
РОЗМОВА ПРО
ДУШЕВНИЙ СВІТ**

До третього циклу (1775-1780 рр.) належать «Ікона Алквіадська», «Жінка Лотова».

У цих творах Г.Сковорода аналізує символічний світ, який створює особливу сферу культурного буття, а також обґрунтовує вчення про загальний ідеал життя.

«Жінка лота» — колона з кам'яної солі в Ізраїлі

У четвертому циклі (1783-1784 рр.) — «Сварка архістратиґа Михайла з Сатаною про те, чи легке бути благим»

У цій праці йдеться про те, з чим повинна боротися справжня людина, що слід перемогти і від чого потрібно звільнитися.

Філософські ідеї Г. Сковороди

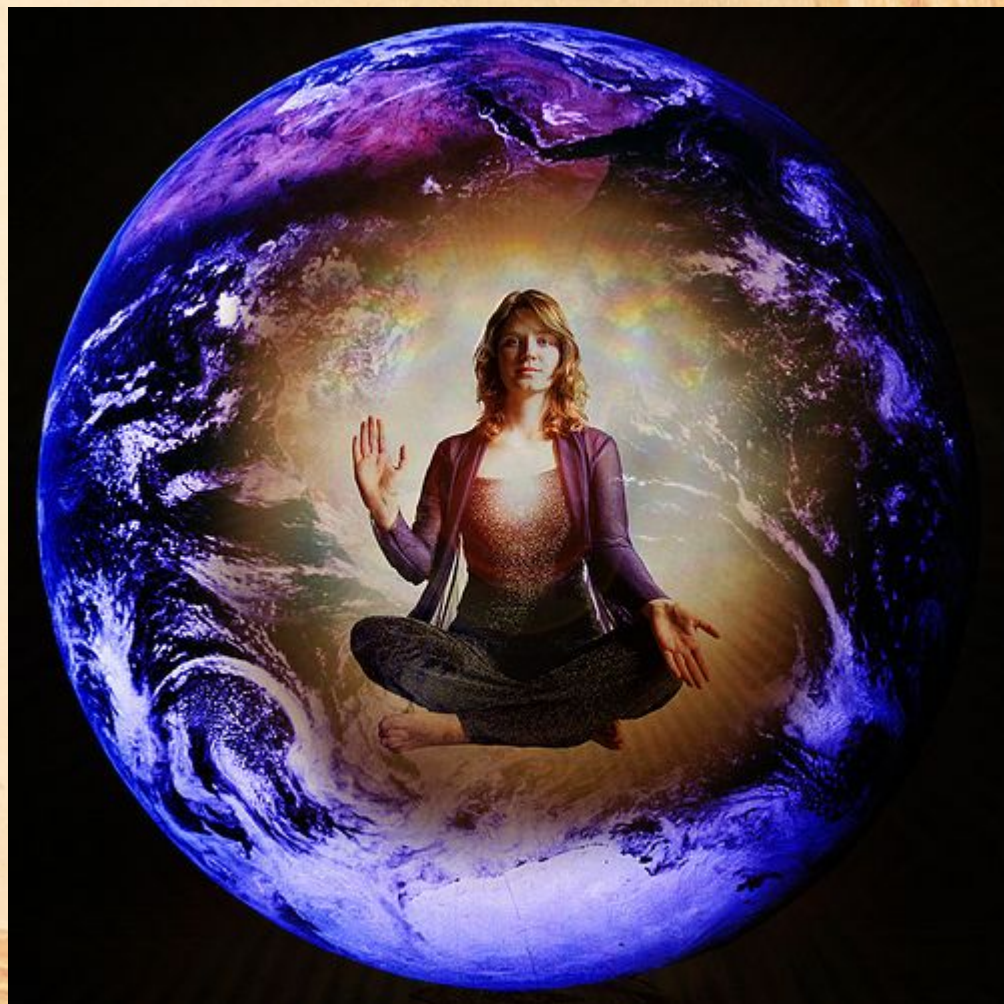
- найпершим предметом, гідним філософського осмислення є людина, оскільки, не знаючи, що таке людина, нам немає чим виміряти все інше;

- найважливішим завданням людини є самопізнання, тому слід сповідувати гасло "Пізнай самого себе!";

- таке привілейоване становище людини зумовлене тим, що вона є "мікрокосмосом" — малим світом, який дорівнює "макрокосмосу" - великому світу;

- людина, як насіння містить в собі потенційно усі глибинні елементи світу;

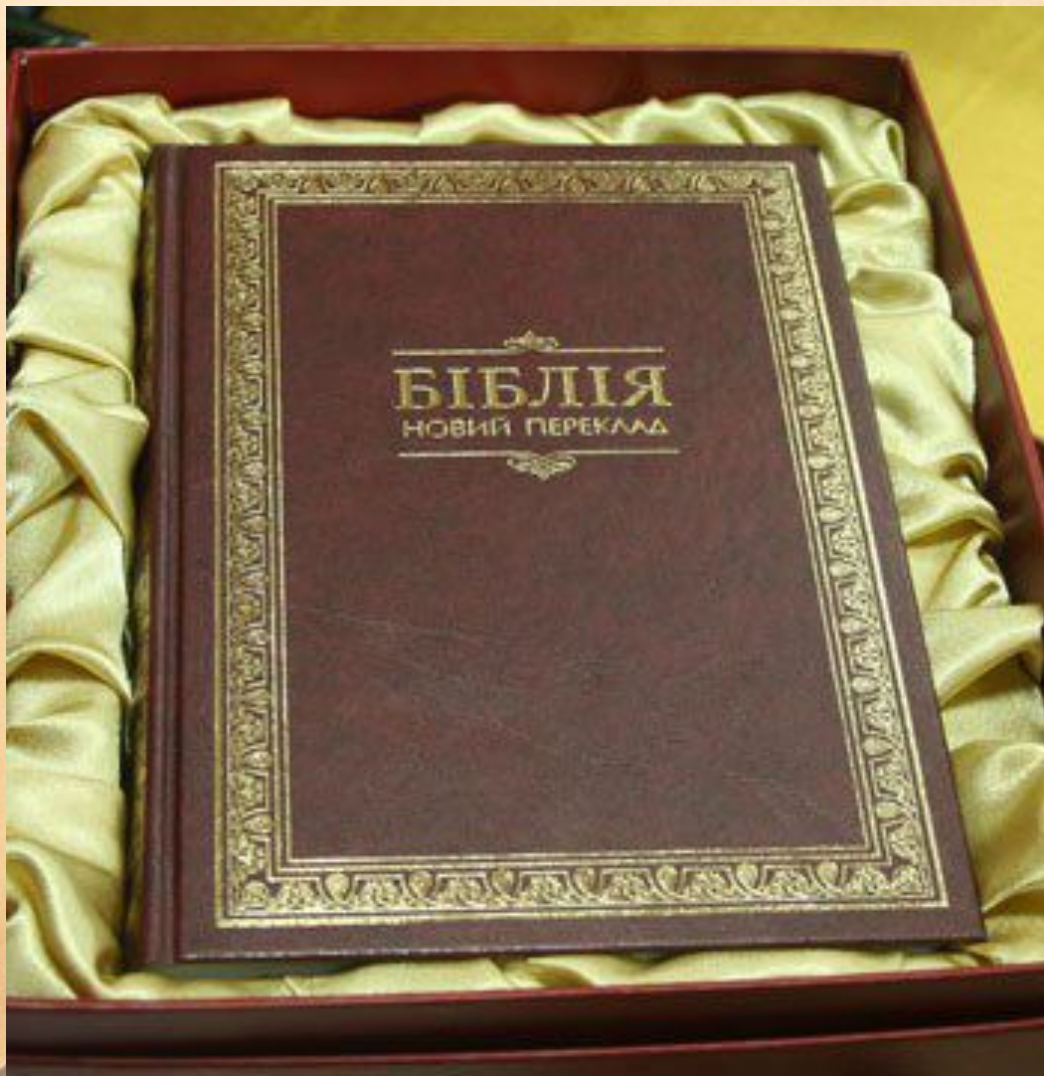

- у самопізнанні розкривається основне: людина складається із двох натур темної, поверхової, мінливої (матеріальної) та світлої, вічної, глибинної (духовної); остання натура є Бог, істина, сутність буття;

- через самопізнання людина входить у діалог із великим світом, а посередником постає світ Біблії

- життєве завдання людини проникати через споріднену тобі справу ("сродну працю ") і в тому знайти своє життєве щастя

М.Редько автор книги "Світогляд Г.С.Сковороди" вважає, що Сковороду, як мислителя характеризують постійні творчі пошуки, прагнення знайти самостійні відповіді на питання, які ставило перед

Отже, філософія Г.С.Сковороди є прекрасним прикладом існування філософії українського духу як здатної до розвитку і постійного вдосконалення оригінальної системи поглядів, ідеалів, вірувань, надій, любові, честі, совісті, гідності і порядності.

